

Zakład №6

Z 10492

Isfahan dn. 29 VIII 1941

Sode Maria klasy 7. szk powrchnia 10492

Był ranek 10 lutego, przeszeliśmy i powiedzieliśmy osadnikiom
wynożę, my ze strachu nieźleśliśmy się do niebie. Pomimo dorzeczy do przytomno-
ści i pakowaliśmy rzeczy. Około jedynastej godziny przyjechały furmanki
pol. Policia robiła ranię i szukała broni ale żadna nie było. Przewoziły karaki
się ciepło ubranie i dodatkowe wszystkie rzeczy. Któżaka która była z nas zaczęła
plać było ją żał nas. Posadzili nas na sanie i odwieźli do szkoły
w której wszystkich zgromadzili razem wszystkich odwieźli do stacji. Jechali-
śmy pociągiem aż do Trottasa, z Trottasa jechaliśmy manowią i dwustron-
nym autobusem. Mroź był ostry pomewietlony, zimny. Tatusi jechał turmo-
nig i zimny. Kreszczę przyjechaliśmy do peronu Krestowa 23 lutego
rozmieliły nas po banachach. Tatusia jeszcze nie było, przyjechał na drugi
dzień, w ten dzień już zapisywali do robót. Tatusia przybranaczył na inny
punkt trzydziestu kilometrów od naszego do Sinekmy. Manowia czeka-
ła na nas w śniegu, z jedzeniem było trudno. Manowia sprowadziła wszystkie
rzeczy. Paczek nam nikt nie przysytał bo mówiąc z rokinią nie było. Po jakimś
czasie przywieźli nas do tatusia, jechaliśmy tukta przez rzekę Drining. Pernego

00271

10492

-2-

dnia komendat ogańt amnestię. Za parę dni wyjechaliśmy z posiadłością
jednakim rzeź Armodaria barkami był chłod i głód, chwilą jednak poznano
ratę i powrócono. Wreszcie jesteśmy przy brzegu, było miasto Cardion tam
także jedziemy pociągiem a potem arbami aż do kotchorn. Tam nas na drugi
dzień poprowadzono na roboty, parę dni pobytu my wykrociły do drugiego kotchorn aż
parę dni do trzeciego za rzeź Armodari. W tym kotchornie byliśmy dłuższy czas
także ponad do wojска Granica. Zostałyśmy się same jeśli nam nie dawały a na roboty
były potrzebni. Aż wracaliśmy mi nie dali i przedsiębiorstwo pośredniczące jadąc po chleba.
Po tych robotach i odjechaliśmy do Buchary. Tam wstępiliśmy do szpitala a ma-
misiu umarła w szpitalu. Potem ja wstępowałam do junaerek a siostra umarła
w szpitalu i tatusi w wojsku w Kholmie też umarł.

00272